

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 928

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 15 decembrie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
320.	— Lege pentru respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 124/2005 privind modificarea și completarea Legii nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție.....	2	beneficiarii direcți finanțați din fonduri externe nerambursabile, precum și unele măsuri financiare în domeniul ex-ISPA din sectorul transporturi 3
986.	— Decret privind promulgarea Legii pentru respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 124/2005 privind modificarea și completarea Legii nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție	2	HOTĂRĂRI ALE SENATULUI
	★	90.	— Hotărâre privind numirea președintelui Agenției Naționale de Integritate .....
321.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 61/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 47/2013 privind unele măsuri în domeniul instrumentelor structurale care privesc beneficiarii direcți finanțați din fonduri externe nerambursabile, precum și unele măsuri financiare în domeniul ex-ISPA din sectorul transporturi.....	3	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE
987.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 61/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 47/2013 privind unele măsuri în domeniul instrumentelor structurale care privesc		Decizia nr. 735 din 3 noiembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) din Codul penal .....
			HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI
		963.	— Hotărâre privind alocarea temporară, pentru luna decembrie a anului 2015, a unor sume din venituri rezultate din privatizare ordonatorilor principali de credite cu rol de autoritate de management .....
			ACTE ALE INSTANTELOR DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV
			Decizia nr. 2.519 din 7 octombrie 2015 a Curții de Apel Ploiești (Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal) .....

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 124/2005 privind modificarea și completarea
Legii nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea
și sancționarea faptelor de corupție**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se respinge Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124 din 6 septembrie 2005 privind modificarea și completarea Legii nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 842 din 19 septembrie 2005.

Art. II. — Efectele juridice produse în perioada de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 124/2005 se mențin.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, în condițiile art. 77 alin. (2), cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
**CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON
POPESCU-TĂRICEANU**

București, 11 decembrie 2015.
Nr. 320.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET**privind promulgarea Legii pentru respingerea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 124/2005 privind modificarea
și completarea Legii nr. 78/2000 pentru prevenirea,
descoperirea și sancționarea faptelor de corupție**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (3) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 124/2005 privind modificarea și completarea Legii nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 11 decembrie 2015.
Nr. 986.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR **SENATUL**

LEGE

**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 61/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 47/2013 privind unele măsuri în
domeniul instrumentelor structurale care privesc beneficiarii
directi finanțați din fonduri externe nerambursabile,
precum și unele măsuri financiare în domeniul ex-ISPA
din sectorul transporturi**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 61 din 1 octombrie 2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 47/2013 privind unele măsuri în domeniul instrumentelor structurale care privesc beneficiarii directi finanțați din fonduri externe nerambursabile, precum și unele măsuri financiare în domeniul ex-ISPA din sectorul transporturi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 727 din 3 octombrie 2014.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
**CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON
POPESCU-TĂRICEANU**

București, 11 decembrie 2015.
Nr. 321.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 61/2014 pentru modificarea și
completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 47/2013
privind unele măsuri în domeniul instrumentelor structurale
care privesc beneficiarii directi finanțați din fonduri externe
nerambursabile, precum și unele măsuri financiare
în domeniul ex-ISPA din sectorul transporturi**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 61/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 47/2013 privind unele măsuri în domeniul instrumentelor structurale care privesc beneficiarii directi finanțați din fonduri externe nerambursabile, precum și unele măsuri financiare în domeniul ex-ISPA din sectorul transporturi și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 11 decembrie 2015.
Nr. 987.

HOTĂRĂRI ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

privind numirea președintelui Agenției Naționale de Integritate

În temeiul prevederilor art. 15 alin. (2) și ale art. 19 din Legea nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 139 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, cu modificările și completările ulterioare,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Senatul îl numește, pentru un mandat de 4 ani, pe domnul Stan Bogdan în funcția de președinte al Agenției Naționale de Integritate.

Această hotărâre a fost adoptată în ședința Senatului din 14 decembrie 2015 cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IOAN CHELARU

București, 14 decembrie 2015.

Nr. 90.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 735

din 3 noiembrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) din Codul penal

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procurorul Iuliana Nedelcu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) din Codul penal, excepție ridicată de Viorel Ivan în Dosarul nr. 172/89/2015 al Tribunalului Vaslui — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 446 D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa autorului excepției. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă, în condițiile pronunțării de către Curtea Constituțională a Deciziei nr. 265 din 6 mai 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 4 martie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 172/89/2015, **Tribunalul Vaslui — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) din Codul penal**, excepție ridicată de Viorel Ivan într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare, formulată conform prevederilor art. 598 din Codul de procedură penală.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că textul criticat este discriminatoriu, aplicându-se în mod diferit unor persoane aflate în situații juridice similare, aplicare ce se realizează după criteriile aleatorii, care nu au legătură cu conduita acestora.

6. **Tribunalul Vaslui — Secția penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că art. 5 alin. (1) din Codul penal se aplică în mod egal tuturor persoanelor care se înscriu în condițiile prevăzute prin textul criticat, necontravenind prevederilor art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție. Se face trimitere la deciziile Curții Constituționale nr. 265 din 6 mai 2014, nr. 596 din 21 octombrie 2014 și nr. 540 din 15 octombrie 2014. Se precizează că legea penală mai favorabilă se aplică în mod unitar tuturor persoanelor, global și nu pe instituții.

7. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 5 alin. (1) din Codul penal, care au următorul cuprins: „În cazul în care de la săvârșirea infracțiunii până la judecarea definitivă a cauzei au intervenit una sau mai multe legi penale, se aplică legea mai favorabilă.”.

14. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate ridicată de Viorel Ivan în Dosarul nr. 172/89/2015 al Tribunalului Vaslui — Secția penală și constată că dispozițiile art. 5 alin. (1) din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate. Decizia se comunică Tribunalului Vaslui — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Definitivă și general obligatorie. Pronunțată în ședința din data de 3 noiembrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind alocarea temporară, pentru luna decembrie a anului 2015, a unor sume din venituri rezultate din privatizare ordonatorilor principali de credite cu rol de autoritate de management

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, precum și al art. 111 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2009 privind gestionarea financiară a instrumentelor structurale și utilizarea acestora pentru obiectivul convergență, aprobată cu modificări prin Legea nr. 362/2009, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) În scopul asigurării necesarului de finanțare al autorităților de management pentru programele operaționale finanțate din instrumente structurale în cadrul obiectivului convergență — Programul operațional sectorial Mediu (POS M), Programul operațional sectorial Creșterea competitivității economice (POS CCE), Programul operațional sectorial Dezvoltarea resurselor umane (POS DRU) și Programul operațional regional (POR), denumite în continuare *programe operaționale*, aferent lunii decembrie a anului 2015, în vederea efectuării plăților pentru rambursarea cheltuielilor eligibile către beneficiari, pentru plata cheltuielilor eligibile rambursabile din cererile de plată și pentru plata cererilor de lichidare aferente instrumentelor structurale, se aprobă alocarea temporară din venituri rezultate din privatizare de către Ministerul Finanțelor Publice a echivalentului în euro al sumei de 1.336.000.000 lei, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Ordonatorii principali de credite cu rol de autoritate de management pentru programele operaționale, care beneficiază de prevederile alin. (1), sunt prevăzuți în anexă.

(3) Sumele alocate autorităților de management din venituri din privatizare și utilizate vor fi rambursate Ministerului Finanțelor Publice, în euro, din sumele restituite cu această destinație de către Comisia Europeană, până la data de 29 aprilie 2016.

Art. 2. — (1) Ministerul Finanțelor Publice, prin Direcția generală de trezorerie și datorie publică, efectuează transferul integral, în euro, al sumei prevăzute la art. 1 alin. (1) în termen de două zile lucrătoare de la data solicitării de către Autoritatea de certificare și plată.

(2) Echivalentul în euro al sumei prevăzute la art. 1 alin. (1) se determină pe baza cursului de schimb al Băncii Naționale a României valabil la data efectuării transferului sumelor în valută din contul 3216.800000EUR „Disponibil la vedere. Alte depozite atrase MFP/EURO”, deschis la Banca Națională a României pe numele Ministerului Finanțelor Publice, în contul analitic denominat în euro 3216.800100EUR „Disponibil din contribuția financiară a Uniunii Europene reprezentând fonduri externe nerambursabile postaderare”, deschis la Banca Națională a României și administrat de Autoritatea de certificare și plată.

(3) Autoritatea de certificare și plată efectuează schimbul valutar al întregii sume în euro transferate potrivit alin. (1) și

virează echivalentul în lei al sumei rezultate în contul 54.01.03.00 „Disponibil de la bugetul de stat reprezentând prefinanțări și fonduri în cazul indisponibilității temporare aferente instrumentelor structurale”, deschis la Trezoreria Operativă Centrală și gestionat de Autoritatea de certificare și plată.

(4) Autoritatea de certificare și plată efectuează transferul în conturile de disponibil deschise pe numele ordonatorilor principali de credite cu rol de autorități de management, integral sau în tranșe, în limita sumei rezultate în urma operațiunii de schimb valutar prevăzute la alin. (3), proporțional cu sumele prevăzute în anexă, pe baza solicitărilor de fonduri ale autorităților de management, cuprinzând cereri de rambursare ale beneficiarilor autorizate la plată, cereri de plată și cereri de lichidare înregistrate la autoritățile de management.

(5) Autoritățile de management pentru programele operaționale au obligația efectuării plăților în conturile beneficiarilor, din sumele transferate de Autoritatea de certificare și plată conform alin. (4), în termen de 10 zile, dar nu mai târziu de data de 31 decembrie 2015.

(6) Ordonatorii principali de credite cu rol de autorități de management pentru programele operaționale și Autoritatea de certificare și plată restituie Ministerului Finanțelor Publice contravaloarea în euro a sumelor neutilizate în lei din venituri din privatizare în contul prevăzut la alin. (2), până la data de 15 ianuarie 2016.

(7) Autoritățile de management notifică Autoritatea de certificare și plată cu privire la cheltuirea integrală a sumelor transferate potrivit alin. (4) sau cu privire la restituirea sumelor neutilizate, prevăzute la alin. (6), în termen de două zile lucrătoare de la efectuarea operațiunii.

Art. 3. — (1) Reconstituirea veniturilor din privatizare se realizează de ordonatorii principali de credite cu rol de autoritate de management prin intermediul Autorității de certificare și plată, din sumele primite de la Comisia Europeană, ca urmare a transmiterii către aceasta a aplicațiilor de plată aferente programelor operaționale. Autoritățile de management pentru programele operaționale au obligația transmiterii la Autoritatea de certificare și plată, în termen de 30 de zile calendaristice de la data primirii fondurilor, a declarațiilor lunare de cheltuieli eligibile, potrivit prevederilor cadrului legal național și al Uniunii

Europene, a căror valoare totală aferentă finanțării din instrumente structurale să fie cel puțin egală cu valoarea sumei primite. Autoritatea de certificare și plată va asigura procesarea și transmiterea declarațiilor de cheltuieli către Comisia Europeană în termen de 20 de zile lucrătoare de la data primirii acestora de la autoritățile de management, în condițiile în care nu este necesară întreruperea termenului de procesare ca urmare a identificării unor deficiențe.

(2) Reconstituirea sumelor transferate potrivit art. 2 alin. (4) se va efectua prin transferarea echivalentului în euro din contul denominat în euro „Disponibil din contribuția financiară a Uniunii Europene reprezentând fonduri externe nerambursabile postaderare”, deschis la Banca Națională a României pe numele Autorității de certificare și plată din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, în contul „Disponibil la vedere. Alte depozite atrase MFP/EURO”, deschis la Banca Națională a României pe numele Ministerului Finanțelor Publice, până la concurența

sumei în euro prevăzute la art. 2 alin. (2), potrivit notificărilor autorităților de management prevăzute la art. 2 alin. (7).

(3) Sumele necesare pentru finanțarea eventualelor diferențe nefavorabile de curs valutar rezultate ca urmare a restituirii sumelor neutilizate din veniturile din privatizare, conform art. 2 alin. (6), se asigură din bugetul propriu al ordonatorilor principali de credite cu rol de autoritate de management.

(4) Sumele reprezentând diferențe favorabile de curs valutar rezultate ca urmare a restituirii sumelor neutilizate din veniturile din privatizare, conform art. 2 alin. (6), se fac venit la bugetul de stat.

Art. 4. — Sumele în euro încasate potrivit art. 2 alin. (6) și art. 3 alin. (2) și (3), până la concurența totală a sumei alocate de Ministerul Finanțelor Publice potrivit art. 2 alin. (2), se înregistrează ca venituri din privatizare în valută și se stinge obligația de restituire a sumelor alocate din venituri din privatizare în euro a ordonatorilor principali de credite prevăzuți în anexă.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Vasile Dîncu
Ministrul fondurilor europene,
Carmen Aura Răducu
Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu

București, 9 decembrie 2015.
Nr. 963.

ANEXĂ

**Repartiția sumelor alocate temporar, pentru luna decembrie
a anului 2015, din venituri rezultate din privatizare, ordonatorilor principali
de credite cu rol de autoritate de management**

— lei —

Ordonator principal de credite — AM	Total necesar fonduri noiembrie 2015 (FEN)
1	2
Ministrul Fondurilor Europene — POS M	606.000.000
Ministrul Fondurilor Europene — POS CCE	50.000.000
Ministrul Fondurilor Europene — POS DRU	250.000.000
Ministrul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice — POR	430.000.000
TOTAL	1.336.000.000

ACTE ALE INSTANTELOR DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

CURTEA DE APPEL PLOIEȘTI

SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA Nr. 2.519**Ședința publică din data de 7 octombrie 2015**

Dosar nr. 7.475/120/2012*

Președinte — Firiceanu Maria-Geanina
 Judecător — Androne Liliana Felicia
 Judecător — Cioponea Irina Nicoleta Elisabeta
 Grefier — Gal Curelea Nicoleta

Pe rol fiind pronunțarea asupra recursului declarat de reclamantul Georgescu Corneliu Cătălin, domiciliat în București, bd. Drumul Taberei nr. 90, bl. C8, sc. 5, ap. 183, sectorul 6, împotriva Sentinței nr. 293 din 24 martie 2015, pronunțată de Tribunalul Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în contradictoriu cu intimații-pârâți Primăria Fieni prin primar, cu sediul în Fieni, județul Dâmbovița, Consiliul Local Fieni, cu sediul în Fieni, județul Dâmbovița, și unitatea administrativ-teritorială orașul Fieni, reprezentată prin primar, cu sediul în Fieni, județul Dâmbovița.

Cursul dezbaterilor a fost consemnat în Încheierea de ședință din 23 septembrie 2015, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, când instanța, în temeiul art. 260 alin. 1 C. pr. civ., a reținut cauza spre soluționare.

Curtea, având nevoie de timp în vederea studierii actelor și lucrărilor dosarului, în temeiul art. 260 C. pr. civ., a amânat pronunțarea la data de 30 septembrie 2015, iar ulterior la data de 7 octombrie 2015, când, după ce a deliberat conform art. 256 C. pr. civ., a pronunțat următoarea decizie.

CURTEA,

deliberând asupra recursului de față, reține următoarele:

Prin Cererea înregistrată la Tribunalul Dâmbovița cu nr. 7.475/120/2012, ca urmare a declinării competenței de către Judecătoria Pucioasa prin Sentința nr. 916/24.09.2012, pronunțată în Dosarul nr. 1.123/283/2012, reclamantul Georgescu Corneliu Cătălin a chemat în judecată pe pârâții Consiliul Local al Orașului Fieni, primarul orașului Fieni — Budoiu Adrieian, secretarul general Zahariuc Mariana, inspectorul Bârlog Elena și pe operatorul serviciului de salubritate — Cârstea Daniel, în contradictoriu cu care a solicitat:

a) anularea H.C.L. nr. 23/24.02.2011 privind aprobarea cuantumului pentru anul 2011 al taxei de habitat cu destinație specială de salubritate și scutire de la plata taxei de habitat cu destinație specială de salubritate a anumitor categorii de persoane, pentru anul 2011 (întocmită în baza Deciziei A.D.I. nr. 12/15.02.2011 și a celei care operează pe anul 2012, care conține modificarea tarifului de la 16 lei pe lună la 18 lei pe lună, plus 2 lei comision de administrare), în ceea ce îl privește pe reclamant;

b) restituirea taxei de habitat încasate necuvenit pentru anii 2010, 2011 și 2012, rezultată din rolul reclamantului, reprezentând taxa de habitat calculată pentru „străinași” ca 50% din valoarea lunară plătită de locuitorii cu domiciliul în orașul Fieni, încasată de la reclamant pe întregul an, indiferent de perioada în care a locuit efectiv în oraș, și reținerea diferenței reprezentând taxa de habitat, calculată ca tarif întreg numai două luni, adică 32 lei, pentru perioada în care familia a locuit efectiv în localitate, conform Cererii nr. 8.396/22.08.2011;

c) anularea debitului de 28 lei, suma reprezentând taxa de habitat calculată pentru perioada 15.11.2011—13.02.2012 și

facturată de S.C. Electrica Furnizare — S.A. Târgoviște, odată cu consumul de energie electrică, cu factura nr. 0-1810449/13.02.2012;

d) calcularea taxei de habitat pentru reclamant, ca și pentru ceilalți cetățeni proprietari cu domiciliul în orașul Fieni, numai pentru perioada locuită în oraș;

e) suspendarea calculului și facturării taxei de habitat până la soluționarea cauzei;

f) plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a prezentat pe scurt metodologia de percepere și încasare a taxei de habitat, conform informațiilor furnizate de Agenția de Furnizare a Energiei Electrice Târgoviște, după care a precizat că a achitat toate datoriile către bugetul local, însă, prin abuz de putere pentru proprietarii „străinași”, autoritatea locală a perceput o taxă de habitat discriminatorie comparativ cu proprietarii care au domiciliul în orașul Fieni.

Reclamantul a susținut că, deși a furnizat documente și a prezentat cereri și reveniri către primărie, constând în declarație pe propria răspundere că nu locuiește pe toată perioada anului în orașul Fieni, cererea fără număr trimisă prin e-mail la 19 aprilie 2011, Cererea nr. 8.396/22.08.2011, adeverința f.n. de la Asociația de locatari bloc B5 din orașul Fieni, cererea trimisă prin e-mail la A.D.I. din 13 mai 2011, totuși, din răspunsul formulat de Primăria Fieni către Avocatul Poporului — nr. 1.470/14.02.2011, rezultă că taxarea și facturarea taxei de habitat pentru „străinași” s-au făcut conform prevederilor legale în vigoare la data impunerii, respectiv a Deciziei A.D.I. nr. 12/15.02.2011 și a H.C.L. Fieni nr. 23/24.02.2011.

Reclamantul a susținut că din niciunul dintre documentele invocate nu rezultă că taxa de habitat stabilită pentru „străinași” se plătește pe tot parcursul anului, indiferent de numărul de zile locuite efectiv în localitatea Fieni, așa cum afirmă „în scris” Primăria Fieni în răspunsul către Avocatul Poporului nr. 1.470/14.02.2011.

De asemenea, a arătat că se creează un tratament diferit între cetățenii cu domiciliul în orașul Fieni, care nu plătesc taxa de habitat dacă lipsesc de la domiciliu mai mult de 60 de zile, și „străinașii” ce locuiesc în județ și care pot ajunge să plătească taxa de habitat în procent de 125 ori cei ce locuiesc în afara județului (cazul reclamantului), care pot să ajungă să plătească taxa de habitat în procent de 150, în anumite situații.

Mai mult, atât art. 2 din Decizia nr. 12/15.02.2011 a A.D.I., cât și art. 2.2 din H.C.L. nr. 23/24.02.2011 se referă la „proprietarii”, între care se încadrează și reclamantul, fără distincție între proprietarii cu domiciliul în orașul Fieni și cei cu reședința secundară în acest oraș.

Referitor la respectarea procedurii de adoptare a hotărârilor, reclamantul a precizat că nu au fost respectate etapele necesare premergătoare adoptării, nerespectându-se prevederile Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică și în privința modului de tarifare, prevederile Ordinului nr. 112/2007 al Autorității Naționale de Reglementare pentru Servicii Comunitare de Utilități Publice, care, la art. 12 alin. 4, stipulează că tariful este exprimat în lei/persoană și, respectiv, în lei/kg.

Ulterior declinării competenței, reclamantul a solicitat a se conexa prezentei cauze și dosarele nr. 8.309/120/2012 și nr. 9.658/120/2012, cerere respinsă potrivit argumentelor expuse în Încheierea de amânare a pronunțării din 14.01.2013.

La data de 29.11.2012 Consiliul Local Fieni a depus întâmpinare, prin care a invocat lipsa procedurii prealabile prevăzute de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ pentru anularea H.C.L. nr. 23/24.02.2011, precizând că înscrisurile anexate cererii introductive reprezintă sesizări adresate instituției cu privire la modul de implementare și colectare a taxei de habitat cu destinație specială de salubritate, sesizări prin care nu se solicită în mod expres anularea H.C.L. nr. 23/2011.

În cauză a fost administrată proba cu înscrisuri.

Prin Sentința nr. 117 din 21 ianuarie 2013 Tribunalul Dâmbovița a admis în parte acțiunea și a obligat pârâta Primăria Orașului Fieni să restituie reclamantului taxa de habitat aferentă anilor 2010—2012 și să calculeze taxa de habitat în procent de 50% din taxa de habitat lunară, pentru două luni, respectiv februarie și august 2011; a anulat debitul de 28 lei, taxă de habitat aferentă facturii nr. 018104492/13.02.2012. A respins în rest acțiunea în pretenții pentru celelalte capete de cerere și față de ceilalți pârâți și ca inadmisibil capătul de cerere privind anularea H.C.L. nr. 23/2011, emisă de pârâțul Consiliul Local Fieni. A obligat pârâta Primăria Orașului Fieni la plata sumei de 43,6 lei cheltuieli de judecată către reclamant.

Împotriva sentinței pronunțate de Tribunalul Dâmbovița au formulat recurs reclamantul Georgescu Corneliu și pârâta Primăria Orașului Fieni.

Prin Decizia nr. 3.363/21.05.2014 Curtea de Apel Ploiești a admis recursurile, a casat sentința și a trimis cauza spre rejudecare la aceeași instanță de fond.

Pentru a pronunța această decizie Curtea de Apel Ploiești a reținut că, prin cererea de chemare în judecată, reclamantul a solicitat restituirea taxei de habitat încasate necuvenit de Primăria Fieni pentru anii 2010, 2011 și 2012 și reținerea diferenței reprezentând taxa de habitat, calculată cu tarif integral pentru numai două luni, când reclamantul a locuit efectiv în oraș, așa cum rezultă din Cererea nr. 8.396/22.08.2011, și anularea debitului de 28 de lei, reprezentând taxa de habitat, facturat de S.C. Electrica Furnizare — S.A. Târgoviște prin factura nr. 0-1810449 din 13.02.2012. Curtea a mai constatat că la instanța de recurs recurenta-pârâta a afirmat că reclamantul nu a efectuat nicio plată pentru taxa de habitat în anii 2010 și 2012, iar pentru lunile februarie și august 2011 reclamantul a fost scutit de la plata acestei taxe, fiind făcută o compensație, conform Adresei nr. 6.273/21.06.2011.

Or, Curtea a constatat că instanța de fond nu a procedat la lămurirea cadrului procesual, respectiv la obiectul primului capăt de cerere mai sus menționat — cu privire la sumele efectiv pretinse a fi fost încasate necuvenit în perioada indicată, precum și împrejurarea dacă reclamantul a beneficiat de scutiri de la plata acestei taxe, iar pentru al doilea capăt de cerere — cu privire la părțile în contradictoriu cu care a fost formulat, cât timp în acțiune reclamantul a menționat că debitul de 28 de lei a fost facturat de S.C. Electrica Furnizare — S.A. Târgoviște, societate care nu a fost citată în proces, impunându-se a se stabili pârâțul care încasează taxa de habitat pentru perioada indicată de reclamant pentru a se putea analiza obligația de restituire a acestei taxe, în cazul încasării ei în mod necuvenit.

În cauză, fiind investită cu o cerere de chemare în judecată cu mai multe capete de cerere principale și îndreptată împotriva mai multor pârâți, în îndeplinirea obligației de a se pronunța asupra tuturor cererilor și apărărilor invocate de părți, instanța de judecată avea obligația de a pune în discuția părților și de a lămuri cadrul procesual, respectiv persoanele ce au calitatea de parte raportat la fiecare capăt de cerere și temeiul juridic pe care se întemeiază fiecare capăt.

Cauza a fost reînregistrată pe rolul Tribunalului Dâmbovița sub nr. 7.475/120/2012*.

Prin Încheierea de ședință din data de 2.12.2014 instanța a dispus, în temeiul art. 155¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă, suspendarea judecării cauzei, ca urmare a neîndeplinirii de către reclamant a obligațiilor stabilite în sarcina sa prin Încheierea pronunțată la data de 4.11.2014, respectiv a obligației de a-și preciza acțiunea, în sensul menționării, pentru fiecare capăt de cerere, a obiectului, a părților, a temeiului de fapt și de drept, deși i s-a pus în vedere acest lucru, sub sancțiunea suspendării cauzei.

La data de 23.12.2014 reclamantul a depus cerere de repunere pe rol, precizând pentru fiecare capăt de cerere obiectul, părțile, temeiul de fapt și de drept, respectiv:

— primul capăt de cerere (lit. a) îl constituie solicitarea de anulare a H.C.L. nr. 23/24.02.2011 privind aprobarea cuantumului pentru anul 2011 al taxei de habitat cu destinație specială de salubritate și scutire de la plata taxei de habitat cu destinație specială de salubritate a anumitor categorii de persoane, pentru anul 2011 (întocmită în baza Deciziei A.D.I. nr. 12/15.02.2011 și a celei care operează pe anul 2012, care conține modificarea tarifului de la 16 lei pe lună la 18 lei pe lună, plus 2 lei comision de administrare), în ceea ce îl privește pe reclamant, în contradictoriu cu Consiliul Local al Orașului Fieni. Consiliul Local Fieni nu a respectat prevederile legale care reglementează transparența decizională, nu a consultat și nici nu a implicat cetățenii, anunțându-i în prealabil, în vederea formulării actului de decizie privind taxa de habitat;

— al doilea și al treilea capăt de cerere (lit. b și c) vizează restituirea taxei de habitat încasate necuvenit pentru anii 2010, 2011 și 2012, rezultată din rolul reclamantului, reprezentând taxa de habitat calculată pentru „străinași” ca 50% din valoarea lunară plătită de locuitorii cu domiciliul în orașul Fieni, încasată de la reclamant pe întregul an, indiferent de perioada în care a locuit efectiv în oraș, și reținerea diferenței reprezentând taxa de habitat, calculată ca tarif întreg numai două luni, adică 32 lei, pentru perioada în care familia a locuit efectiv în localitate, conform Cererii nr. 8.396/22.08.2011, precum și anularea debitului de 28 lei, suma reprezentând taxa de habitat calculată pentru perioada 15.11.2011—13.02.2012 și facturată de S.C. Electrica Furnizare — S.A. Târgoviște, odată cu consumul de energie electrică, cu factura nr. 0-1810449/13.02.2012, în contradictoriu cu Primăria Orașului Fieni. Reclamantul a mai arătat că se încadrează în situația prevăzută de art. 2.2 din H.C.L. nr. 23/24.02.2014, în sensul că, absentând din localitate mai mult de 60 de zile, nu datorează taxa de habitat, însă, contrar acestei dispoziții legale, i-a fost aplicat 50% din valoarea taxei de habitat pe tot parcursul anului, indiferent de numărul de zile locuite în oraș, astfel cum rezultă din Adresa nr. 9.557/17.09.2011;

— al patrulea capăt de cerere (lit. d) se referă la calcularea taxei de habitat pentru reclamant ca și pentru ceilalți cetățeni proprietari cu domiciliul în orașul Fieni, numai pentru perioada locuită în oraș, reclamantul chemând în judecată Primăria Orașului Fieni. Reclamantul a mai apreciat că au fost încălcate cu rea-credință prevederile H.C.L. nr. 23/2011, solicitând calcularea taxei de habitat și pentru ceilalți cetățeni cu domiciliul stabil în orașul Fieni prin eliminarea discriminării dintre gospodăriile ai căror proprietari au și alt domiciliu, în contextul în care prin H.C.L. nr. 23/2011 singura distincție între aceste categorii de gospodării se referă la cuantumului taxei de habitat;

— al cincilea capăt de cerere (lit. e) vizează suspendarea calculului și facturării taxei de habitat până la soluționarea cauzei, acesta fiind formulat în contradictoriu cu Primăria Orașului Fieni.

Reclamantul a motivat acest capăt de cerere prin aplicarea dispozițiilor art. 14 și art. 15 din Legea nr. 554/2004, justificând prejudiciul iminent care se produce prin facturarea în continuare a taxei de habitat, pe tot parcursul anului, indiferent de perioada locuită efectiv în orașul Fieni.

De asemenea, reclamantul a solicitat plata cheltuielilor de judecată constând în prejudiciile morale și materiale provocate prin somațiile, titlurile executorii și deciziile de instituire majorări, popririi de pensie, penalizări și alte amenințări.

Prin Încheierea de ședință din data de 27.01.2015 instanța a luat act că pârâți în cauză sunt Consiliul Local Fieni, U.A.T. Fieni prin primar și Primăria Fieni.

La data de 23.02.2015 pârâta unitatea administrativ-teritorială orașul Fieni a depus întâmpinare, prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată, învederând că, prin mai multe sesizări scrise, adresate Primăriei Orașului Fieni, reclamantul a solicitat anularea debitului de 64 lei, reprezentând taxă de habitat, solicitând și recalcularea taxei de habitat în funcție de perioadele neconsecutive în care a locuit în orașul Fieni, respectiv luna februarie și perioada 25 iulie—25 august 2011.

Pârâta a arătat că i-a răspuns prin Adresa nr. 9.557/17.09.2011, precizând în răspunsul formulat că stabilirea taxei de habitat s-a făcut conform prevederilor legale în vigoare la data impunerii, respectiv Decizia nr. 12/15.02.2011, adoptată de Asociația de Dezvoltare Intercomunitară Dâmbovița și Hotărârea nr. 23/24.02.2011, adoptată de Consiliul Local al Orașului Fieni, iar pentru gospodăriile aparținând rezidenților („străinașilor”) cu domiciliul în afara județului taxa de habitat a fost stabilită în cuantum de 50% din valoarea taxei, respectiv 8 lei/lună, indiferent de numărul de zile locuite efectiv în localitatea Fieni.

În continuare, pârâta a mai învederat că reclamantul primește la domiciliul din București toate facturile aferente apartamentului pe care îl deține în orașul Fieni, că în luna august 2011 a dorit să achite la casieria Primăriei Orașului Fieni taxa de habitat aferentă lunilor martie — mai 2011, însă instituția nu i-a primit banii, deoarece la acel moment taxa de habitat se plătea la furnizorul local S.C. Electrica Furnizare — S.A.

Prin Sentința nr. 293 din 24 martie 2015 Tribunalul Dâmbovița a respins cererea formulată de reclamant, astfel cum a fost modificată.

Pentru a pronunța această sentință tribunalul a reținut că, potrivit cererii de precizare a obiectului fiecărui capăt de cerere și a cadrului procesual aferent acestora, reclamantul a solicitat prin primul capăt de cerere anularea Hotărârii Consiliului Local al Orașului Fieni nr. 23/24.02.2011, act administrativ cu caracter normativ prin care s-a aprobat, pentru anul 2011, cuantumul taxei de habitat cu destinația specială de salubritate, în sumă de 16 lei/lună/gospodărie (locuință), astfel cum a fost stabilit prin Hotărârea Asociației de Dezvoltare Intercomunitară „Reabilitarea, colectarea, transportul, depozitarea și prelucrarea deșeurilor solide în județul Dâmbovița” nr. 27/2010 și prin Decizia nr. 12/15.02.2011, precum și anularea hotărârii de stabilire a acestei taxe de habitat pentru anul 2012, hotărâre identificată de instanță ca fiind reprezentată de Hotărârea Asociației de Dezvoltare Intercomunitară „Reabilitarea, colectarea, transportul, depozitarea și prelucrarea deșeurilor solide în județul Dâmbovița” nr. 68/2011, act administrativ cu caracter normativ prin care s-a aprobat, pentru anul 2012, cuantumul taxei de habitat cu destinația specială de salubritate, în sumă de 18 lei/lună/gospodărie (locuință).

În contestarea legalității acestor hotărâri reclamantul a criticat modalitatea, pretins discriminatorie, de stabilire a acestei taxe de habitat, pentru gospodăriile (locuințele) aparținând rezidenților (situație prevăzută de art. 2.3 din Hotărârea nr. 23/24.02.2011, în care se află și reclamantul, care are domiciliul în municipiul București și rezidența în orașul Fieni, unde deține un apartament pentru care trebuie să achite 50% din cuantumul lunar al taxei), în raport cu modalitatea de stabilire a taxei pentru gospodăriile proprietarilor ce au domiciliul în orașul Fieni și care sunt absenți din localitate mai mult de 60 de zile consecutiv (situație reglementată prin art. 2.2 din Hotărârea

nr. 23/24.02.2011), perioadă pentru care nu datorează taxa specială de habitat până la revenirea la domiciliu.

Totodată, reclamantul a arătat că aplicarea/stabilirea taxei de habitat în ceea ce privește locuința sa din orașul Fieni trebuia să fie realizată de pârâta Primăria Fieni prin încadrare în prevederile art. 2.2 din hotărârea contestată, respectiv doar pentru perioada cât locuiește efectiv la locuința unde își are rezidența.

În al doilea rând, celelalte capete de cerere, lit. b—d, vizează, pe de o parte, solicitarea reclamantului de restituire a taxei de habitat pretinse ca fiind încasată necuvenit de pârâta pentru anii 2010, 2011 și 2012, în raport cu criticile formulate în solicitarea de anulare a hotărârilor de stabilire a taxei, inclusiv anularea unui debit de 28 lei, iar, pe de altă parte, solicitarea de obligare a pârâtei Primăria Fieni la calcularea taxei de habitat pentru viitor, în ceea ce îl privește, similar cu modul de calcul pentru ceilalți cetățeni proprietari cu domiciliul în orașul Fieni, respectiv numai pentru perioada locuită efectiv în oraș, soluționarea acestora depinzând în mod direct de soluția dată primului capăt de cerere.

Astfel, în ceea ce privește primul capăt de cerere, tribunalul l-a constatat ca nefondat, criticile reclamantului vizând pretinsa discriminare între situația sa și situația proprietarului unei gospodării care are domiciliul în orașul Fieni, care pentru o perioadă mai mare de 60 de zile consecutive lipsește din domiciliu (modalitate de taxare stabilită doar pentru anul 2011), apărând ca neîntemeiate.

În acest sens tribunalul a reținut că existența unei discriminări presupune reglementarea unui tratament diferit, în cazul unor persoane aflate în situații comparabile, fără o justificare rezonabilă, situație care însă nu este incidentă în cauză.

Astfel, modalitatea de stabilire a taxei, astfel cum a fost reglementată prin art. 2.2 din Hotărârea nr. 23/24.02.2011, vizează o cu totul altă situație decât cea în care se regăsește reclamantul, exonerarea de la plata taxei pentru perioada absenței din localitate mai mult de 60 de zile consecutive aplicându-se exclusiv proprietarilor de gospodării care au domiciliul în orașul Fieni, strict până la revenirea la domiciliu, pe baza unei declarații pe propria răspundere a acestora, depusă potrivit dispozițiilor art. 4 din hotărârea a cărei anulare se solicită, revenind în sarcina autorității administrative sarcina de a verifica realitatea situației declarate.

O astfel de situație premisă, pentru care s-a acordat facilitatea reglementată prin art. 2.2 din Hotărârea nr. 23/24.02.2011, nu este comparabilă cu situația reclamantului care are doar rezidența în orașul Fieni, domiciliul său fiind situat în afara județului Dâmbovița, aceasta întrucât pentru persoanele cu domiciliul în orașul Fieni se presupune în mod rezonabil faptul că acestea locuiesc permanent și continuu la adresa de domiciliu, situațiile de lipsă din domiciliu fiind situații de excepție, ce pot fi verificate de autoritatea administrativă și pentru care s-a apreciat necesar a se acorda scutire de la plata taxei, pe când pentru persoanele aflate în situația reclamantului, cu rezidența în orașul Fieni și cu domiciliul în alt județ, regula este dată de presupunerea că locuiesc doar temporar în locuința de rezidență, astfel că lipsa lor din locuința unde își au rezidența nu poate fi considerată o situație de excepție, similară persoanelor cu domiciliul în localitate, pentru a se putea acorda facilitatea prevăzută de dispozițiile art. 2.2.

Tribunalul a reținut că prezența sau lipsa din locuința de rezidență a reclamantului ar fi dificil de verificat de către organul administrativ însărcinat cu aplicarea taxei, fapt ce constituie un argument în plus în constatarea lipsei caracterului discriminatoriu al reglementării criticate de reclamant.

Or, din această perspectivă, reglementarea și aplicarea unui regim diferit de taxare cu privire la taxa de habitat nu apar ca fiind discriminatorii și nici nelegale, astfel cum nefondat a

susținut reclamantul, tribunalul reținând că acesta a fost corect taxat pentru anul 2011, după regulile stabilite prin dispozițiile art. 2.3 din Hotărârea nr. 23/24.02.2011.

Pe de altă parte, tribunalul a reținut că, pentru anul 2012, astfel cum rezultă din Hotărârea Asociației de Dezvoltare Intercomunitară „Reabilitarea, colectarea, transportul, depozitarea și prelucrarea deșeurilor solide în județul Dâmbovița” nr. 68/2011, hotărâre obligatorie pentru U.A.T. Orașul Fieni, s-a renunțat a se mai acorda astfel de facilități de natura celor reglementate prin art. 2.2 din Hotărârea nr. 23/24.02.2011, fiind stabilită prin art. 2 aprobarea unei taxe reduse în cuantum de 10 lei/lună/gospodărie, atât pentru persoanele care gospodăresc singure, cât și pentru străinași, în sensul de persoane cu domiciliul în județul Dâmbovița ori în afara județului, care au gospodării (locuințe) pe raza județului, categorie în care se încadrează și reclamantul, astfel că o eventuală problemă de discriminare nu se mai ridică.

Referitor la impunerea acestei taxe pentru anul 2012, tribunalul a constatat că în lipsa unei hotărâri a C.L. Fieni aceasta s-a făcut prin Hotărârea nr. 68/2011 a A.D.I., asociație care și-a exercitat dreptul de a stabili, ajusta și modifica taxe de habitat cu destinația specială de salubritate, în modalitatea prevăzută de art. 43 alin. (1) lit. c), alin. (4) și alin. (5) din Legea nr. 51/2006, hotărârile asociației adoptate în limitele legii, ale actului constitutiv și potrivit art. 9 alin. 3 și 4 din statutul acesteia devenind obligatorii pentru toate unitățile administrativ-teritoriale membre ale asociației, prin urmare și pentru U.A.T. Fieni.

O astfel de modalitate de stabilire a cuantumului taxei apare ca fiind legală, întrucât, potrivit art. 8 alin. (3) lit. c) din Legea nr. 51/2006 a serviciilor comunitare de utilități publice, „în exercitarea competențelor și atribuțiilor ce le revin în sfera serviciilor de utilități publice, autoritățile administrației publice locale adoptă hotărâri în legătură cu asocierea intercomunitară în scopul înființării, organizării, gestionării și exploatarei în interes comun a unor servicii de utilități publice, inclusiv pentru finanțarea și realizarea obiectivelor de investiții specifice sistemelor de utilități publice”.

De asemenea, conform art. 10 alin. (4) și (5) din același act normativ, „unitățile administrativ-teritoriale pot mandata, în condițiile legii, asociațiile de dezvoltare intercomunitară cu obiect de activitate serviciile de utilități publice, prin hotărâri ale autorităților lor deliberative, să exercite, pe seama și în numele lor, dreptul de a delega gestiunea serviciilor de utilități publice transferate în responsabilitatea asociațiilor, inclusiv dreptul de a concesiona sistemele de utilități publice aferente serviciilor de utilități publice transferate. În acest scop, hotărârile autorităților administrației publice locale privind mandatarea și actele juridice de constituire a oricărei asociații trebuie să conțină prevederi detaliate și complete privind condițiile de exercitare de către aceasta a mandatului special încredințat. Unitățile administrativ-teritoriale pot mandata asociațiile de dezvoltare intercomunitară cu obiect de activitate serviciile de utilități publice, în condițiile stabilite prin actul constitutiv și statutul asociației, să exercite, în numele și pe seama lor, atribuțiile, drepturile și obligațiile prevăzute la art. 8 alin. (3), la art. 9 și la art. 32, cu excepția celor prevăzute la art. 8 alin. (3) lit. c), d), f), g) și h), la art. 9 alin. (1) lit. d), respectiv alin. (4) lit. d) și la art. 32 alin. (4). Exercițarea atribuțiilor, drepturilor și obligațiilor prevăzute la art. 8 alin. (3) lit. a), i), j) și k), la art. 9 alin. (1) lit. b), la art. 9 alin. (2) lit. a), d) și g), la art. 9 alin. (3) și la art. 32 alin. (2) și (3) este condiționată de primirea în prealabil a unui mandat special din partea autorităților deliberative ale unităților administrativ-teritoriale membre ale asociației”.

Or, stabilirea taxei de habitat nu este exclusă de la posibilitatea mandatării acestei operațiuni de către unitatea administrativ-teritorială către asociația de dezvoltare intercomunitară, această atribuție fiind prevăzută de art. 8 alin. (3) lit. k) din Legea nr. 52/2003 (aprobarea stabilirii, ajustării

sau modificării prețurilor și tarifelor pentru serviciile de utilități publice, după caz, pe baza avizului de specialitate emis de autoritățile de reglementare competente).

În ceea ce privește pretinsa nelegalitate a Hotărârii C.L. Fieni nr. 23/24.02.2011, din perspectiva nerespectării dispozițiilor Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, tribunalul a reținut că, din cuprinsul art. 14, raportat la art. 7—13 din Legea nr. 52/2003, o condiție pentru a considera întemeiată cererea reclamantului presupune invocarea și dovedirea unei vătămări rezultate din nerespectarea acestor obligații („orice persoană care se consideră vătămată în drepturile sale, prevăzute de prezenta lege, poate face plângere potrivit Legii contenciosului administrativ”). Or, pentru considerentele expuse mai sus, tribunalul a constatat că reclamantul nu a dovedit producerea unei astfel de vătămări, care să impună eventuala anulare a actului administrativ normativ contestat.

Nici criticile legate de nelegalitatea hotărârilor contestate, din perspectiva nerespectării prevederilor Legii nr. 101/2006 ori a reglementărilor contractului-cadru aprobat prin Ordinul A.N.R.S.C. nr. 112/2007 și ale Regulamentului-cadru aprobat prin Ordinul A.N.R.S.C. nr. 110/2007, nu sunt fondate.

În acest sens tribunalul a constatat că stabilirea modalității de plată a serviciului de salubritate sub forma unei taxe cu destinație specială, urmând ca locuitorii din cadrul comunităților asociate să beneficieze de acest serviciu în calitate de utilizatori indirecti, în temeiul unui contract încheiat între operatorul desemnat și asociația de dezvoltare intercomunitară înființată tocmai în acest scop, s-a făcut în considerarea dispozițiilor art. 26 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 101/2006, drepturile și obligațiile reclamantului, în calitate de utilizator, rezultatul din prevederile art. 24 din Legea nr. 101/2006, care trimit la regulamentul serviciului, aprobat prin hotărâre a autorităților deliberative ale unităților administrativ-teritoriale sau, după caz, prin hotărârea asociațiilor de dezvoltare intercomunitară, pe baza regulamentului-cadru al serviciului de salubritate, elaborat de A.N.R.S.C. și aprobat prin ordin al președintelui acesteia.

Totodată s-a reținut ca fiind nefondate și criticile legate de cuantumul taxei speciale, astfel cum a fost stabilit prin hotărârea contestată, întrucât această taxă în cuantum de 16 lei/lună/gospodărie pentru anul 2011, respectiv 18 lei/lună/gospodărie pentru anul 2012, cu o reducere de 50% pentru anul 2011, respectiv de 8 lei pentru anul 2012, pentru persoane aflate în situația reclamantului, pare a fi stabilită în raport cu cerințele rezultate din prevederile art. 26 alin. (8) din Legea nr. 101/2006, potrivit cărora „structura și nivelul tarifelor și taxelor speciale vor fi stabilite astfel încât: a) să acopere costul efectiv al prestării serviciului de salubritate; b) să acopere cel puțin sumele investite și cheltuielile curente de întreținere și exploatare a serviciului de salubritate; c) să încurajeze investițiile de capital; d) să respecte și să asigure autonomia financiară a operatorului”.

Pentru aceste considerente tribunalul a respins primul capăt din cererea formulată de reclamant, capăt de cerere vizând atât anularea hotărârilor de stabilire a taxei de habitat pentru anul 2011 și pentru anul 2012, cât și contestarea modului de aplicare a acestor hotărâri.

Drept consecință a respingerii acestui capăt de cerere, reținând legalitatea hotărârilor contestate din perspectiva criticilor formulate de reclamant, cât și corecta aplicare a acestora în ceea ce îl privește pe reclamant, tribunalul a respins și capetele de cerere b—d din cererea precizată, problema restituirii sumelor solicitate de către reclamant ori cea a aplicării față de reclamant a regimului de taxare solicitat de acesta putând fi analizată doar în măsura în care se constată fie nelegalitatea dispozițiilor din hotărârile prin care a fost stabilită această taxă, fie greșita aplicare a acestor hotărâri în ceea ce îl privea pe reclamant.

Or, o astfel de situație nu a fost constatată de instanță, în plus tribunalul reținând că reclamantul nu a contestat hotărârile de stabilire a taxei pentru anul 2010 și nici nu a dovedit faptul că ar fi plătit sume în plus față de cele datorate potrivit art. 2.2 din Hotărârea C.I. Fieni nr. 23/24.02.2011, ori potrivit art. 2 din Hotărârea nr. 68/2011 a A.D.I.

În final, în ceea ce privește capătul de cerere inserat la lit. e) din cererea reclamantului, vizând suspendarea calculului și a facturării taxei de habitat, tribunalul l-a respins, de asemenea, ca nefondat, reținând în acest sens, pentru motivele expuse în motivarea soluției de respingere a celorlalte capete de cerere, faptul că nu s-a făcut dovada îndeplinirii cumulativ a condițiilor prevăzute la art. 14 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, respectiv aceea a dovedirii existenței unui caz bine justificat și a necesității evitării unei pagube iminente ireparabile sau dificil de reparat.

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs reclamantul Georgescu Corneliu Cătălin, criticând-o pentru netemeinicie și nelegalitate.

Prin cererea de recurs reclamantul solicită admiterea recursului și, rejudecând cauza, anularea Sentinței nr. 293/24.03.2015 pronunțată de Tribunalul Dâmbovița.

În motivarea cererii recurentul arată că instanța de fond interpretează greșit decizia de casare pronunțată de Curtea de Apel Ploiești, care se referă la o casare parțială, respectiv la restituirea taxei de habitat încasată necuvenit și la o încadrare corectă în dispozițiile art. 2.2 al H.C.L. nr. 23/24.02.2011 a U.A.T. a Orașului Fieni.

În continuare precizează că soluția casării parțiale este logică, având în vedere că, în cadrul raționamentului jurisdicțional (art. 315 alin. 1 din Codul de procedură civilă) norma de drept se aplică la o situație de fapt concretă și, practic, se pune problema dacă la rejudecarea fondului după casare se aplică sau nu principiul *non reformatio in peius*. Această problemă s-a pus și în legătură cu judecarea recursului, deoarece, în reglementarea anterioară, instanța de recurs, admitând recursul, ar fi putut să pronunțe nu numai soluția casării, ci și pe aceea a modificării hotărârii recurate.

În prezent însă, instanța de recurs, apreciind că recursul este fondat, a dispus doar casarea hotărârii atacate, astfel încât să poată avea loc o rejudecare parțială a fondului (art. 34 din Legea nr. 56/1993), așa cum a solicitat recurentul.

Principiul „*non reformatio in peius*” este consacrat prin dispozițiile art. 296 partea finală din Codul de procedură civilă.

De asemenea, recurentul consideră inadmisibil ca două instanțe de același grad (prima instanță, respectiv a doua instanță de rejudecare), din aceeași secție a aceluiași tribunal, să se contrazică, pretextându-se așa-zisa casare cu trimitere și astfel să fie anulate capetele de cerere b, c și d, aprobate ca valabile de Curtea de Apel Ploiești.

Instanța de fond nu demonstrează și nici nu argumentează riguros prin conținutul unor legi, deoarece situația recurentului, care locuiește câteva zile pe an, este diferită și nu este similară cu a celorlalți cetățeni având proprietatea în orașul Fieni și care locuiesc mai puțin de 60 de zile pe an.

Este evident că aceste două tipologii de locatari au în comun faptul că sunt proprietari în același oraș și că locuiesc numai câteva zile pe an în Fieni și, prin urmare, este nerelevant că reclamantul are reședința de domiciliu, iar celălalt are reședința stabilă (în același oraș), așa cum argumentează, netemeinic, instanța de rejudecare.

Diferența dintre cele două tipuri de domiciliu, respectiv domiciliul de reședință și domiciliul stabil, este ilară, deși constituie argumentul judecătorului de la fond.

De asemenea, recurentul arată că instanța de fond omite să observe că nu a solicitat anularea Hotărârii nr. 23/24.02.2011, aceasta fiind utilă în alte situații, dar a solicitat încadrarea

corectă a sa în art. 2.2. a acestei H.C.L. (în sentința rejudecării invocându-se calitatea de act administrativ cu caracter normativ, situație înțeleasă și acceptată) și, prin urmare, de aceea a solicitat numai încadrarea corectă la plata taxei, pe care instanța de rejudecare o respinge netemeinic.

Pe fondul cauzei recurentul mai arată că în mod greșit a fost încadrat ca „străinaș” prin H.C.L. nr. 23/24.02.2011, întrucât, într-un stat civilizată, taxa ca habitat este utilă și trebuie să existe în mod corect, echitabil și corespunzător cu serviciul de salubritate prestat (art. 46, 47, 48 din Codul fiscal actualizat în anul 2013, Legea nr. 571/2003, art. 282 — taxe speciale).

Pe de altă parte, nici primăria și nici instanța nu îl pot obliga să aibă domiciliul în București, întrucât are stabilită reședința și în orașul Fieni; rezultă că în situația alegerii domiciliului în orașul Fieni nu mai poate fi încadrat ca „străinaș” (Legea nr. 105/1996) și, prin urmare, acest paradox juridic demonstrează evident că încadrarea după domiciliul din România este greșită și nu poate fi impusă de primăria sau A.D.I., ca organ legislativ local, prin exces de putere.

În conformitate cu Legea nr. 105/25.09.1996 privind evidența populației și cartea de identitate — art. 24 — cetățenii români cu domiciliul în România au dreptul să-și stabilească sau să-și schimbe domiciliul ori reședința în orice localitate din țară, în condițiile legii. În cazul în care aceștia dețin mai multe locuințe își pot stabili domiciliul sau reședința în oricare dintre ele.

Prin urmare, recurentul consideră că, fiind proprietar și cu domiciliul de reședință în Fieni, nu se mai poate obiecta și motiva că nu mai poate avea aceleași „drepturi” ca și ceilalți localnici încadrați la art. 2 din Decizia A.D.I. nr. 12/15.02.2011, cu încadrare la art. 2.2 din H.C.L. nr. 23/24.02.2011.

Astfel, rezultă că nu mai are nici relevanță încadrarea la plata taxei de habitat după apartenența la domiciliu; ea trebuie făcută în mod obligatoriu printr-o hotărâre a instanței de judecată, numai după câte zile recurentul a beneficiat de serviciul de salubritate.

În concluzie, încadrarea la art. 2.3 din H.C.L. nr. 23/24.02.2011 este neîntemeiată; prin reducere la absurd, ar rezulta că încadrarea cetățenilor români (cu o proprietate în Fieni) în străinași = rezidenți, pe de o parte, și localnici, pe de altă, este nelegală și nu poate departaja discreționar și discriminatoriu orice persoană aflată într-o situație identică.

Recurentul invocă, în acest sens, dispozițiile art. 282 din Codul fiscal, taxa percepută chiar dacă este absent din oraș și nu a beneficiat de serviciul de salubritate fiind nelegală. Mai arată că motivarea sentinței recurate este contradictorie, reieșind din considerentele sentinței.

Intimata Unitatea Administrativ-Teritorială Orașul Fieni a depus note scrise, prin care a solicitat respingerea recursului ca nefondat.

Examinând sentința recurată, prin prisma materialului probator administrat în cauză, a dispozițiilor legale incidente și a criticilor formulate de către recurentul-reclamant, Curtea reține următoarele:

Potrivit art. 1 din Hotărârea nr. 23/24.02.2011 a Consiliului Local al Orașului Fieni privind aprobarea cuantumului pentru anul 2011 a taxei de habitat cu destinație specială de salubritate și scutirea de la plata taxei de habitat cu destinație specială de salubritate a anumitor categorii de persoane, pentru anul 2011, Consiliul Local al Orașului Fieni, având în vedere prevederile Deciziei nr. 12/2011 a Asociației de Dezvoltare Intercomunitară privind modul de încasare a taxei de habitat, a aprobat cuantumului taxei de habitat cu destinație specială de salubritate în sumă de 16 lei/lunar/gospodărie (locuință) pentru anul 2011.

La art. 2 din hotărâre au fost aprobate scutirile de la plata taxei de habitat, așa cum s-a stabilit prin Decizia nr. 12/15.02.2011.

Astfel, potrivit art. 2.2 din aceeași hotărâre, gospodăriile ai căror proprietari sunt absenți din localitate mai mult de 60 de zile consecutiv nu datorează taxa de habitat. În momentul revenirii la domiciliu vor fi înregistrați în vederea impunerii la plata taxei de habitat.

Conform art. 2.3 gospodăriile aparținând rezidenților (străinașilor) cu domiciliul în afara județului vor datora 50% din cuantumul taxei de habitat. Diferența de 50% nu va fi suportată din bugetul consiliului local.

Criticile aduse sentinței instanței de fond, deși recurentul nu a indicat în mod explicit cazul de modificare sau casare al hotărârii, vor fi încadrate de Curte, în temeiul dispozițiilor art. 306 alin. 3 Cod de procedură civilă, în motivul de nelegalitate prevăzut de dispozițiile art. 304 pct. 9 Cod de procedură civilă — când hotărârea pronunțată este lipsită de temei legal ori a fost dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a legii, având în vedere dezvoltarea lor, expusă în cererea de recurs.

Astfel, Curtea reține că, potrivit art. 1 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal al unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Potrivit cererii de precizare a obiectului fiecărui capăt de cerere și a cadrului procesual aferent acestora, recurentul-reclamant a solicitat, prin primul capăt de cerere, anularea Hotărârii Consiliului Local al Orașului Fieni nr. 23/24.02.2011, în ceea ce îl privește pe reclamant, iar nu anularea în totalitate a hotărârii menționate, solicitând încadrarea sa, din punctul de vedere al taxei de habitat, la art. 2.2 din H.C.L. nr. 23/2011.

Sub acest aspect, Curtea nu va reține apărarea intimitei-pârâte privind neîndeplinirea procedurii prealabile prevăzute de art. 7 din Legea nr. 554/2004, cât timp aceasta nu a atacat sentința dată de instanța de fond cu privire la modul de soluționare a excepției.

Recurentul a criticat sentința instanței de fond prin prisma încălcării prevederilor reglementării în materie de discriminare și ale Legii nr. 101/2006 — Legea serviciului de salubritate a localităților, tribunalul considerând aceste critici ca neîntemeiate, întrucât, pe de o parte, existența unei discriminări presupune reglementarea unui tratament diferit, în cazul unor persoane aflate în situații comparabile, fără o justificare rezonabilă, situație care însă nu este incidentă în cauză, iar, pe de altă parte, cuantumul taxei speciale, astfel cum a fost stabilit prin hotărârea contestată, în cuantum de 16 lei/lună/gospodărie pentru anul 2011, cu o reducere de 50% pentru anul 2011, pentru persoane aflate în situația reclamantului, pare a fi stabilit în raport cu cerințele rezultate din prevederile art. 26 alin. (8) din Legea nr. 101/2006.

Or, raportat la dispozițiile legale aplicabile, Curtea constată că instanța de fond a înlăturat în mod greșit aceste motive de nelegalitate, prin art. 2.3 din Hotărârea nr. 23/2011 fiind încălcate principiile prevăzute de art. 3 lit. f) și g) din Legea nr. 101/2006 a serviciilor de salubritate a localităților, care impun o tarifare echitabilă, corelată cu cantitatea și calitatea serviciului prestat, nediscriminarea și egalitatea de tratament a utilizatorilor.

Astfel, conform dispozițiilor art. 3 literele f) și g) din Legea 101/2006 privind serviciul de salubritate a localităților, serviciul de salubritate se organizează și funcționează pe două principii de bază, respectiv tarifarea echitabilă, corelată cu calitatea și cantitatea serviciului prestat, nediscriminarea și egalitatea de tratament al utilizatorilor.

Curtea reține, în interpretarea acestor principii, că normele juridice stabilesc faptul că în cazul colectării deșeurilor menajere prețul se stabilește în funcție de cantitatea serviciului prestat, care în mod evident este determinat de numărul de zile în care beneficiarul serviciului locuiește în localitate, numai prin această modalitate de contractare putând fi respectate principiile mai sus amintite.

Taxa de habitat constituie o taxă specială, adoptată în baza dispozițiilor art. 248 lit. h) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal și art. 282 din același cod.

Potrivit dispozițiilor art. 282 alin. (3) Cod fiscal taxele speciale se încasează numai de la persoanele fizice și juridice care beneficiază de serviciile oferite de instituția/serviciul public de interes local, potrivit regulamentului de organizare și funcționare a acesteia/acestui, sau de la cele care sunt obligate, potrivit legii, să efectueze prestații ce intră în sfera de activitate a acestui tip de serviciu.

De asemenea, art. 2 pct. 55 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale definește taxa drept suma plătită de o persoană fizică sau juridică, de regulă, pentru serviciile prestate acesteia de către un operator economic, o instituție publică ori un serviciu public, iar art. 30 alin. (6) prevede că taxele speciale se încasează numai de la persoanele fizice și juridice care se folosesc de serviciile publice locale pentru care s-au instituit taxele respective.

Or, taxarea rezidenților (străinașilor) cu domiciliul în afara județului cu 50% din cuantumul taxei de habitat pe întreaga durată a anului, indiferent de numărul zilelor locuite în orașul Fieni și de perioada de absență din localitate, față de gospodăriile ai căror proprietari sunt absenți din localitate mai mult de 60 zile consecutiv și care nu datorează taxa de habitat până în momentul revenirii la domiciliu, reprezintă o încălcare a principiilor amintite, neavând o justificare legală, stabilind o situație discriminatorie între proprietarii cu domiciliul în orașul Fieni și „rezidenții (străinașii)” cu domiciliul în afara județului care sunt absenți din localitate mai mult de 60 zile consecutiv, în contextul în care singura distincție dintre aceste categorii de persoane o constituie domiciliul/reședința.

Pentru aceste considerente pct. 2.3 din H.C.L. nr. 23/24.02.2011 privind aprobarea cuantumului pentru anul 2011 a taxei de habitat cu destinație specială de salubritate și scutirea de la plata taxei de habitat cu destinație specială de salubritate a anumitor categorii de persoane, pentru anul 2011, apare ca nelegal și va fi, în consecință, anulat de Curte, fiind încălcate dispoziții legale imperative care reglementează serviciul de salubritate a localităților.

Așadar, în lipsa dovezii din care să rezulte că reclamantul a locuit în orașul Fieni o perioadă de timp care să impună taxarea prin excluderea de la prevederile art. 2.2 din H.C.L. nr. 23/2011, taxarea sa în anul 2011 este neconformă legii, implicit urmând a fi efectuată calcularea taxei de habitat pentru reclamant ca pentru ceilalți proprietari cu domiciliul în orașul Fieni.

În consecință, având în vedere dispozițiile art. 8 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, potrivit cărora persoana vătămată într-un drept recunoscut de lege sau într-un interes legitim printr-un act administrativ unilateral, nemulțumită de răspunsul primit la plângerea prealabilă sau care nu a primit niciun răspuns în termenul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. h), poate sesiza instanța de contencios administrativ competentă, pentru a solicita anularea în tot sau în parte a actului, repararea pagubei cauzate și art. 18 alin. (3) din aceeași lege, prin prisma celui de-al doilea și al treilea capăt de cerere, astfel cum au fost precizate de reclamant, Curtea constată că este întemeiată cererea de restituire a sumei de 9 lei, plătită cu titlu de habitat pentru perioada 15.11—31.12.2011 către recurentul-reclamant, numai în această măsură fiind dovedită paguba, cu înscrisurile depuse la dosar (fila 44 dosar de fond).

În ceea ce privește restituirea taxei de habitat încasate pentru anii 2010 și 2012 și anularea debitului de 20 lei, reprezentând taxa de habitat calculată pentru perioada 1.01—13.02.2012, facturată, Curtea constată că este neîntemeiată cât timp recurentul-reclamant nu a administrat dovezi din care să reiasă sumele plătite cu acest titlu, pe de o parte, iar, pe de altă parte, nu a indicat hotărârile intimatului-pârât Consiliul Local al Orașului Fieni privind taxa de habitat pentru anii 2010 și 2012, considerate nelegale și în baza cărora a fost încasată această taxă, neinvestind instanța de fond cu examinarea legalității unor asemenea hotărâri ale intimatului.

Sușinerile recurentului privind încălcarea principiului *non reformatio in peius* vor fi înlăturate ca neîntemeiate, sub acest aspect Curtea reținând că prin Decizia nr. 3.363/21.058.2014 Curtea de Apel Ploiești a admis recursurile atât ale reclamantului, cât și al pârâtului, a casat sentința și a trimis

În baza dispozițiilor art. 274 Cod procedură civilă Curtea va obliga intimații pârâți la plata sumei de 95,2 lei cheltuieli de judecată la fond și în recurs către recurentul-reclamant, constând în taxă judiciară de timbru și timbru judiciar dovedite cu chitanțele din dosar.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul declarat de reclamantul Georgescu Corneliu Cătălin, domiciliat în București, bd. Drumul Taberei nr. 90, bl. C8, sc. 5, ap. 183, sectorul 6, împotriva Sentinței nr. 293 din 24 martie 2015, pronunțată de Tribunalul Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în contradictoriu cu intimații-pârâți Primăria Fieni prin primar, cu sediul în Fieni, județul Dâmbovița, Consiliul Local Fieni, cu sediul în Fieni, județul Dâmbovița și Unitatea Administrativ-Teritorială Orașul Fieni reprezentată prin primar, cu sediul în Fieni, județul Dâmbovița.

Modifică în parte sentința, în sensul că admite în parte acțiunea precizată și anulează pct. 2.3 din H.C.L. nr. 23 din 24.02.2011 și dispune restituirea sumei de 9 lei, plătită cu titlu de taxă de habitat pentru perioada 15.11—31.12.2011, către reclamant.

Menține restul dispozițiilor sentinței.

Obligă intimații pârâți la plata sumei de 95,2 lei cheltuieli de judecată la fond și în recurs către recurentul reclamant. Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică astăzi, 7 octombrie 2015.

PREȘEDINTE
FIRICEANU MARIA-GEANINA

Judecători,
Androne Liliana Felicia
Cioponea Irina Nicoleta Elisabeta

Grefier,
Gal Curelea Nicoleta

CURTEA DE APPEL PLOIEȘTI
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

ÎN CHEIERE

Ședința publică din data de 23 septembrie 2015

Dosar nr. 7.475/120/2012*

Președinte	— Firiceanu Maria-Geanina
Judecător	— Androne Liliana Felicia
Judecător	— Cioponea Irina Nicoleta Elisabeta
Grefier	— Gal Curelea Nicoleta

Pe rol fiind judecarea recursului declarat de reclamantul Georgescu Corneliu Cătălin, domiciliat în București, bd. Drumul Taberei nr. 90, bl. C8, sc. 5, ap. 183, sectorul 6, împotriva Sentinței nr. 293 din 24 martie 2015, pronunțată de Tribunalul Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în contradictoriu cu intimații-pârâți Primăria Fieni prin

cauza spre rejudecare la aceeași instanță de fond pentru lămurirea cadrului procesual, respectiv a persoanelor care au calitate de parte raportat la fiecare capăt de cerere și temeiul juridic pe care se întemeiază fiecare capăt, soluție care implică o casare în tot a hotărârii recurate și, de asemenea, o rejudecare în totalitate a cauzei, după determinarea acestui cadru procesual.

Pentru considerentele și în limitele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 312 alin. (1)—(3) Cod de procedură civilă Curtea va admite recursul declarat de reclamant, va modifica în parte sentința, în sensul că va admite în parte acțiunea precizată, va anula pct. 2.3 din H.C.L. nr. 23 din 24.02.2011 și va dispune restituirea sumei de 9 lei, plătită cu titlu de taxă de habitat pentru perioada 15.11—31.12.2011, către reclamant. Va menține restul dispozițiilor sentinței.

primar, cu sediul în Fieni, județul Dâmbovița, Consiliul Local Fieni, cu sediul în Fieni, județul Dâmbovița, și Unitatea Administrativ-Teritorială Orașul Fieni reprezentată prin primar, cu sediul în Fieni, județul Dâmbovița.

Recurs timbrat cu taxa judiciară de timbru în cuantum de 23,5 lei și timbru judiciar de 0,15 lei, ce s-au depus la dosar și s-au anulat de instanță.

La apelul nominal făcut în ședință, la ultima strigare, au lipsit părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței că recursul este la al doilea termen de judecată, este motivat, iar prin Serviciul registratură al instanței s-a primit prin fax cerere din partea recurentului Georgescu Corneliu Cătălin, la care este atașată declarația numitului Vlăducă Claudiu, după care,

Curtea față de cererea formulată de recursul Georgescu Corneliu Claudiu, prin care solicită admiterea probei cu

declarația unui martor, o respinge, motivat de faptul că, potrivit dispozițiilor art. 306 din vechiul Cod de procedură civilă, este admisibilă doar proba cu înscrisuri, nu și proba cu declarațiile martorilor, probă inadmisibilă având în vedere că nu a fost luată în fața instanței de judecată.

De asemenea, constatând că recurentul a solicitat judecarea cauzei în lipsă, apreciază cauza în stare de judecată și rămâne în pronunțare.

CURTEA,

având nevoie de timp mai îndelungat pentru studierea actelor și lucrărilor dosarului, urmează a amâna pronunțarea, sens în care,

DISPUNE:

Amână pronunțarea cauzei la data de 30 septembrie 2015.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 23 septembrie 2015.

PREȘEDINTE

FIRICEANU MARIA-GEANINA

Judecători,

**Androne Liliana Felicia
Cioponea Irina Nicoleta Elisabeta**

Grefier,

Gal Curelea Nicoleta

CURTEA DE APEL PLOIEȘTI

SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 30 septembrie 2015

Dosarul nr. 7.475/120/2012*

Președinte — Firiceanu Maria-Geanina
Judecător — Androne Liliana Felicia
Judecător — Cioponea Irina Nicoleta Elisabeta
Grefier — Gal Curelea Nicoleta

Pe rol fiind judecarea recursului declarat de reclamantul Georgescu Corneliu Cătălin, domiciliat în București, bd. Drumul Taberei nr. 90, bl. C8, sc. 5, ap. 183, sectorul 6, împotriva

Sentinței nr. 293 din 24 martie 2015, pronunțată de Tribunalul Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în contradictoriu cu intimații-pârâți Primăria Fieni prin primar, cu sediul în Fieni, județul Dâmbovița, Consiliul Local Fieni, cu sediul în Fieni, județul Dâmbovița, și Unitatea Administrativ-Teritorială Orașul Fieni reprezentată prin primar, cu sediul în Fieni, județul Dâmbovița.

CURTEA,

având nevoie de timp mai îndelungat pentru studierea actelor și lucrărilor dosarului, urmează a reamâna pronunțarea, sens în care,

DISPUNE:

Amână pronunțarea cauzei la data de 7 octombrie 2015.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 30 septembrie 2015.

PREȘEDINTE

FIRICEANU MARIA-GEANINA

Judecători,

**Androne Liliana Felicia
Cioponea Irina Nicoleta Elisabeta**

Grefier,

Gal Curelea Nicoleta

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	920	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	60	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	550	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.600	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

